

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 4ης Ιουλίου 2013*

«Φορολογική νομοθεσία — Φόρος εταιριών — Έκπτωση για επιχειρηματικό κεφάλαιο — Πλασματικοί τόκοι — Μείωση του εκπεστέου ποσού για εταιρίες που διαθέτουν στην αλλοδαπή εγκαταστάσεις οι οποίες παράγουν εισοδήματα απαλλασσόμενα από τον φόρο βάσει συμβάσεως για την αποτροπή της διπλής φορολογίας»

Στην υπόθεση C-350/11,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Βέλγιο) με απόφαση της 24ης Ιουνίου 2011, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 4 Ιουλίου 2011, στο πλαίσιο της δίκης

Argenta Spaarbank NV

κατά

Belgische Staat,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Tizzano, πρόεδρο τμήματος, M. Pešič, E. Levits (εισηγητή), J.-J. Kasel και M. Safjan, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Mengozzi

γραμματέας: M. Ferreira, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 12ης Ιουλίου 2012,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η Argenta Spaarbank NV, εκπροσωπούμενη από τους K. Morbée, K. Van Duyse, και F. Smet, advocaten,
- η Βελγική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την M. Jacobs και τον J.-C. Halleux,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους W. Mölls και W. Roels,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 19ης Σεπτεμβρίου 2012,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 49 ΣΛΕΕ.
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ της Argenta Spaarbank NV (στο εξής: Argenta) και του Belgische Staat, ως προς τον υπολογισμό της έκπτώσεως για επιχειρηματικό κεφάλαιο για το φορολογικό έτος 2008.

Το νομικό πλαίσιο

Το βελγικό δίκαιο

- 3 Η έκπτωση για επιχειρηματικό κεφάλαιο εισήχθη στο εφαρμοστέο καθεστώς για τον φόρο εταιριών με τον νόμο της 22ας Ιουνίου 2005 περί θεσπίσεως φορολογικής έκπτώσεως για επιχειρηματικό κεφάλαιο (*Moniteur belge* της 30ής Ιουνίου 2005, σ. 30077). Η έκπτωση αυτή περιλαμβάνεται στα άρθρα 205bis έως 205nonies και 236 του κώδικα περί των φόρων εισοδήματος του 1992 (στο εξής: CIR 1992).
- 4 Από την αιτιολογική έκθεση του εν λόγω νόμου προκύπτει ότι έχει ως σκοπό να αμβλύνει τη διαφορετική φορολογική μεταχείριση της χρηματοδότησεως των εταιριών με δανειακά κεφάλαια, των οποίων το κόστος εκπίπτει πλήρως από τον φόρο, και με ίδια κεφάλαια (επιχειρηματικά κεφάλαια), των οποίων η απόδοση ήταν φορολογητέα στο σύνολό της, να αυξήσει τον συντελεστή φερεγγυότητας των επιχειρήσεων και να θεσπίσει ένα καθεστώς έκπτώσεως για επιχειρηματικό κεφάλαιο εντασσόμενο στον γενικό σκοπό της βελτιώσεως της ανταγωνιστικότητας της βελγικής οικονομίας.
- 5 Η έκπτωση για επιχειρηματικό κεφάλαιο, η οποία αποκαλείται επίσης «έκπτωση για πλασματικούς τόκους», συνίσταται στην αφαίρεση από τη βάση επιβολής του φόρου εταιριών ενός ποσοστού των ιδίων κεφαλαίων της οικείας εταιρίας.
- 6 Κατά το άρθρο 205quater, παράγραφος 1, του CIR 1992, η έκπτωση για επιχειρηματικό κεφάλαιο ισούται προς το επιχειρηματικό κεφάλαιο, το οποίο προσδιορίζεται κατά το άρθρο 205ter του CIR 1992, επί τον συντελεστή που καθορίζεται στις κατωτέρω παραγράφους του άρθρου 205quater.
- 7 Το άρθρο 205ter, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του CIR 1992 προβλέπει ότι, για τον καθορισμό της έκπτώσεως για επιχειρηματικό κεφάλαιο για μια φορολογική περίοδο, το επιχειρηματικό κεφάλαιο το οποίο πρέπει να ληφθεί υπόψη αντιστοιχεί, υπό την επιφύλαξη των παραγράφων 2 έως 7 του εν λόγω άρθρου 205ter, στο ποσό των ιδίων κεφαλαίων της εταιρίας, στο τέλος της προηγούμενης φορολογικής περιόδου, τα οποία προσδιορίζονται σύμφωνα με τη νομοθεσία περί λογιστικής και ετησίων λογαριασμών όπως παρατίθενται στον ισολογισμό. Οι εν λόγω παράγραφοι 2 έως 7 απαριθμούν τις περιπτώσεις στις οποίες τα ίδια κεφάλαια πρέπει να υποστούν αναπροσαρμογές για να χρησιμοποιηθούν ως βάση υπολογισμού για τη διαπίστωση του ποσού της έκπτώσεως για επιχειρηματικό κεφάλαιο.
- 8 Ειδικότερα, κατά το άρθρο 205ter, παράγραφος 2, του CIR 1992, από το επιχειρηματικό κεφάλαιο, το οποίο προσδιορίζεται κατά το άρθρο 205ter, παράγραφος 1, του CIR 1992, αφαιρείται η καθαρή αξία των στοιχείων του ενεργητικού των μονίμων εγκαταστάσεων των οποίων τα εισοδήματα απαλλάσσονται από τον φόρο δυνάμει συμβάσεως για την αποτροπή της διπλής φορολογίας.

- 9 Το άρθρο 205quinquies του CIR 1992 προβλέπει ότι, σε περίπτωση μη υπάρξεως κερδών για ορισμένη φορολογική περίοδο για την οποία μπορεί να χορηγηθεί έκπτωση για επιχειρηματικό κεφάλαιο, η μη χορηγηθείσα για τη φορολογική αυτή περίοδο έκπτωση εφαρμόζεται διαδοχικώς επί των κερδών των επόμενων επτά φορολογικών ετών.

Η συναφθείσα μεταξύ του Βασιλείου του Βελγίου και του Βασιλείου των Κάτω Χωρών σύμβαση για την αποτροπή της διπλής φορολογίας

- 10 Το άρθρο 7, παράγραφοι 1 έως 3, της συμβάσεως της 5ης Ιουνίου 2001 μεταξύ του Βασιλείου του Βελγίου και του Βασιλείου των Κάτω Χωρών για την αποτροπή της διπλής φορολογίας και την πρόληψη της φοροδιαφυγής στον τομέα του φόρου εισοδήματος και περιουσίας (*Moniteur belge* της 20ής Δεκεμβρίου 2002, σ. 57533, στο εξής: βελγο-ολλανδική σύμβαση) ορίζει:

«1. Τα κέρδη επιχειρήσεως συμβαλλόμενου κράτους φορολογούνται μόνο στο κράτος αυτό, εκτός αν η επιχείρηση ασκεί τη δραστηριότητά της στο άλλο συμβαλλόμενο κράτος μέσω μόνιμης εγκαταστάσεως που βρίσκεται εκεί. Εάν η επιχείρηση ασκεί τη δραστηριότητά της κατ' αυτόν τον τρόπο, τα κέρδη της επιχειρήσεως είναι φορολογητέα στο έτερο κράτος, αλλά μόνο στο μέτρο που είναι καταλογιστέα στη μόνιμη αυτή εγκατάσταση.

2. Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 3, όταν μια επιχείρηση συμβαλλόμενου κράτους ασκεί τη δραστηριότητά της στο αντισυμβαλλόμενο κράτος μέσω μόνιμης εγκαταστάσεως που βρίσκεται εκεί, κάθε συμβαλλόμενο κράτος θα θεωρεί ως κέρδη της πιο πάνω μόνιμης εγκαταστάσεως τα κέρδη που η εγκατάσταση αυτή θα είχε εάν επρόκειτο για χωριστή επιχείρηση που ασκεί πανομοιότυπες ή ανάλογες δραστηριότητες υπό πανομοιότυπες ή ανάλογες συνθήκες και με πλήρη ανεξαρτησία από την επιχείρηση της οποίας αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση.

3. Κατά τον καθορισμό των κερδών μιας μόνιμης εγκαταστάσεως, εκπίπτουν τα έξοδα που πραγματοποιήθηκαν για τους σκοπούς της εγκαταστάσεως αυτής, περιλαμβανομένων των γενικών διοικητικών εξόδων, είτε στο κράτος όπου βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση είτε αλλού.»

- 11 Το άρθρο 23, παράγραφος 1, της βελγο-ολλανδικής συμβάσεως προβλέπει:

«Όσον αφορά το Βέλγιο, η διπλή φορολογία αποφεύγεται ως εξής:

- a) όταν κάτοικος Βελγίου εισπράττει εισοδήματα, πλην των προβλεπόμενων στο άρθρο 12, παράγραφος 5, της εν λόγω Συμβάσεως μερισμάτων, τόκων ή αμοιβών, ή κατέχει περιουσιακά στοιχεία, τα οποία είναι φορολογητέα στις Κάτω Χώρες κατ' εφαρμογήν της Συμβάσεως αυτής, το Βασίλειο του Βελγίου απαλλάσσει από τον φόρο τα εν λόγω εισοδήματα ή περιουσιακά στοιχεία, αλλά μπορεί, προκειμένου να υπολογίσει το ύψος του φόρου επί του υπολοίπου των εισοδημάτων ή των περιουσιακών στοιχείων του κατοίκου αυτού, να εφαρμόσει τον συντελεστή που θα ίσχυε εάν τα επίμαχα εισοδήματα ή περιουσιακά στοιχεία δεν είχαν τύχει απαλλαγής από τον φόρο.

[...]

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

- 12 Η Argenta είναι εταιρία εδρεύουσα στο Βέλγιο, η οποία υπόκειται στον φόρο εταιριών στο κράτος μέλος αυτό. Έχει μόνιμη εγκατάσταση στις Κάτω Χώρες, της οποίας τα εισοδήματα απαλλάσσονται στο Βέλγιο δυνάμει της βελγο-ολλανδικής συμβάσεως.

- 13 Για το φορολογικό έτος 2008, η Argenta ζήτησε, δυνάμει των άρθρων 205bis έως 205nonies του CIR 1992, την έκπτωση φόρου για επιχειρηματικό κεφάλαιο.
- 14 Στις 19 Νοεμβρίου 2008, επιβλήθηκε φορολογία στην Argenta βάσει του φόρου εταιριών για την εν λόγω φορολογική περίοδο. Στο πλαίσιο υπολογισμού της φορολογίας αυτής, η βελγική φορολογική αρχή, βασιζόμενη στο άρθρο 205ter, παράγραφος 2, του CIR 1992, δεν έλαβε υπόψη την καθαρή αξία των στοιχείων του ενεργητικού της μόνιμης εγκαταστάσεως της Argenta στις Κάτω Χώρες για τον καθορισμό του επιχειρηματικού κεφαλαίου, το οποίο χρησιμεύει ως βάση της οικείας εκπτώσεως.
- 15 Στις 7 Σεπτεμβρίου 2009, η φορολογική αυτή αρχή απέρριψε την υποβληθείσα από την Argenta, στις 20 Μαΐου 2009, καταγγελία κατά της φορολογίας αυτής.
- 16 Η Argenta, φρονώντας ότι το άρθρο 205ter, παράγραφος 2, του CIR 1992 συνιστά εμπόδιο στην ελευθερία εγκαταστάσεως του άρθρου 49 ΣΛΕΕ, καθόσον οι επενδύσεις οι οποίες πραγματοποιούνται σε μόνιμη εγκατάσταση ευρισκόμενη σε άλλο κράτος μέλος με το οποίο το Βέλγιο έχει συνάψει σύμβαση για την αποτροπή της διπλής φορολογίας, δεν δημιουργούν δικαίωμα εκπτώσεως για επιχειρηματικό κεφάλαιο, ενώ παρεμφερείς επενδύσεις πραγματοποιούμενες σε εγκατάσταση ευρισκόμενη στο Βέλγιο δημιουργούν δικαίωμα για την εν λόγω έκπτωση, άσκησε, στις 4 Δεκεμβρίου 2009, προσφυγή κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου.
- 17 Υπό τις συνθήκες αυτές, το εν λόγω δικαστήριο αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Αποκλείει το άρθρο [49 ΣΛΕΕ] εθνική φορολογική ρύθμιση βάσει της οποίας μια εταιρία που έχει απεριόριστη φορολογική υποχρέωση στο Βέλγιο δεν δύναται, κατά τον υπολογισμό του φορολογητέου κέρδους της, να εφαρμόσει την έκπτωση για επιχειρηματικό κεφάλαιο μέχρι το ποσό της θετικής διαφοράς μεταξύ, αφενός, της καθαρής λογιστικής αξίας των στοιχείων του ενεργητικού των εγκαταστάσεων τις οποίες έχει σε άλλο κράτος μέλος της ΕΕ και, αφετέρου, του συνόλου των στοιχείων του παθητικού που είναι καταλογιστέα στις εγκαταστάσεις αυτές, ενώ δύναται να εφαρμόσει την έκπτωση για επιχειρηματικό κεφάλαιο αν η θετική αυτή διαφορά μπορεί να καταλογιστεί σε μόνιμη εγκατάσταση στο Βέλγιο;»

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

- 18 Με το ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί αν το άρθρο 49 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι αντιβαίνει προς αυτό εθνική ρύθμιση δυνάμει της οποίας, για τον υπολογισμό της εκπτώσεως που χορηγήθηκε σε εταιρία έχουσα απεριόριστη φορολογική υποχρέωση σε ένα κράτος μέλος, δεν λαμβάνεται υπόψη η καθαρή αξία των στοιχείων του ενεργητικού μόνιμης εγκαταστάσεως ευρισκόμενης σε άλλο κράτος μέλος, όταν τα κέρδη της εν λόγω μόνιμης εγκαταστάσεως δεν φορολογούνται στο πρώτο κράτος μέλος δυνάμει συμβάσεως για την αποτροπή της διπλής φορολογίας, ενώ τα στοιχεία του ενεργητικού που ανήκουν σε μόνιμη εγκατάσταση ευρισκόμενη στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους λαμβάνονται συναφώς υπόψη.
- 19 Όπως προκύπτει από πάγια νομολογία, η ελευθερία εγκαταστάσεως, την οποία αναγνωρίζει στους υπηκόους της Ένωσης το άρθρο 49 ΣΛΕΕ και η οποία συνεπάγεται για αυτούς την ανάληψη και άσκηση μη μισθωτών δραστηριοτήτων, καθώς και τη σύσταση και διαχείριση επιχειρήσεων, υπό τις ίδιες προϋποθέσεις με εκείνες που καθορίζει η νομοθεσία του κράτους μέλους εγκαταστάσεως για τους δικούς του υπηκόους, περιλαμβάνει, σύμφωνα με το άρθρο 54 ΣΛΕΕ, όσον αφορά τις εταιρίες που έχουν συσταθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία κράτους μέλους και έχουν την καταστατική τους έδρα, την κεντρική τους διοίκηση ή την κύρια εγκατάστασή τους εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το δικαίωμα να ασκούν τη δραστηριότητά τους στο οικείο κράτος μέλος μέσω θυγατρικής, υποκαταστήματος ή πρακτορείου (βλ. απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 2011, C-310/09, Accor, Συλλογή 2011, σ. I-8115, σκέψη 39 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 20 Μολονότι οι διατάξεις της Συνθήκης ΛΕΕ περί της ελευθερίας εγκαταστάσεως έχουν ως σκοπό, σύμφωνα με το γράμμα τους, να εξασφαλίζουν εντός του κράτους μέλους υποδοχής την ίση μεταχείριση των αλλοδαπών με τους ημεδαπούς, εντούτοις απαγορεύουν και στο κράτος μέλος καταγωγής να εμποδίζει την εγκατάσταση σε άλλο κράτος μέλος ενός από τους υπηκόους του ή μιας εταιρίας που έχει συσταθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία του (προπαρατεθείσα απόφαση Accor, σκέψη 40 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 21 Οι ανωτέρω αρχές εφαρμόζονται οσάκις εταιρία εγκατεστημένη σε κράτος μέλος ασκεί τις δραστηριότητές της σε άλλο κράτος μέλος μέσω μόνιμης εγκαταστάσεως (απόφαση της 15ης Μαΐου 2008, C-414/06, Lidl Belgium, Συλλογή 2008, σ. I-3601, σκέψη 20).
- 22 Στην υπόθεση της κύριας δίκης, συνομολογείται ότι, για τον υπολογισμό της εκπτώσεως για επιχειρηματικό κεφάλαιο, η επίμαχη ρύθμιση θεσπίζει διαφορετική μεταχείριση μεταξύ των στοιχείων του ενεργητικού των μόνιμων εγκαταστάσεων οι οποίες ευρίσκονται σε άλλο κράτος μέλος πλην του Βασιλείου του Βελγίου, των οποίων τα εισοδήματα δεν φορολογούνται στο Βέλγιο, και των στοιχείων του ενεργητικού των μόνιμων εγκαταστάσεων οι οποίες ευρίσκονται στο Βέλγιο.
- 23 Συγκεκριμένα, τα στοιχεία του ενεργητικού, τα οποία καταλογίζονται σε μόνιμες εγκαταστάσεις ευρισκόμενες σε άλλο κράτος μέλος πλην του Βασιλείου του Βελγίου και των οποίων τα εισοδήματα δεν φορολογούνται στο Βέλγιο, δεν λαμβάνονται υπόψη κατά τον υπολογισμό του επιχειρηματικού κεφαλαίου που χρησιμεύει ως βάση υπολογισμού της εκπτώσεως της κύριας δίκης, ενώ λαμβάνονται συναφώς υπόψη τα στοιχεία του ενεργητικού που καταλογίζονται σε μόνιμες εγκαταστάσεις ευρισκόμενες στο Βέλγιο.
- 24 Όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 33 των προτάσεών του, η συνεκτίμηση των στοιχείων του ενεργητικού μόνιμης εγκαταστάσεως, για τον υπολογισμό της εκπτώσεως για επιχειρηματικό κεφάλαιο εταιρίας υποκειμένης στον φόρο εταιριών στο Βέλγιο, συνιστά φορολογικό πλεονέκτημα, δεδομένου ότι συντελεί στη μείωση του πραγματικού συντελεστή του φόρου εταιριών τον οποίο πρέπει να καταβάλει η εν λόγω εταιρία στο οικείο κράτος μέλος.
- 25 Ωστόσο, ένα τέτοιο φορολογικό πλεονέκτημα δεν χορηγείται όταν η μόνιμη εγκατάσταση της εδρεύουσας στο Βέλγιο εταιρίας βρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος και απολαύει απαλλαγής των εισοδημάτων της, δυνάμει συμβάσεως για την αποτροπή της διπλής φορολογίας συναφθείσας μεταξύ του Βασιλείου του Βελγίου και του ετέρου αυτού κράτους μέλους.
- 26 Συναφώς, η Βελγική Κυβέρνηση διατείνεται ότι η διαφορετική μεταχείριση η οποία απορρέει από την επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης εθνική ρύθμιση δεν συνιστά, πάντως, περιορισμό στην ελευθερία εγκαταστάσεως, εφόσον, αφενός, η διαφορετική αυτή μεταχείριση δεν συνεπάγεται δυσμενείς συνέπειες για την εταιρία που διαθέτει μόνιμη εγκατάσταση σε κράτος μέλος πλην του Βασιλείου του Βελγίου, και, αφετέρου, σε περίπτωση κατά την οποία διαπιστωθούν τέτοιες δυσμενείς συνέπειες, θα οφείλονται στην εκ παραλλήλου άσκηση της φορολογικής αρμοδιότητας πολλών κρατών μελών.
- 27 Επομένως, η εν λόγω κυβέρνηση φρονεί ότι, ακόμα και αν ληφθούν υπόψη τα στοιχεία του ενεργητικού της μόνιμης εγκαταστάσεως η οποία βρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος πλην του Βασιλείου του Βελγίου, το φορολογικό αποτέλεσμα της κύριας ημεδαπής εταιρίας δεν θα ελαφρυνθεί. Συγκεκριμένα, κατά την Κυβέρνηση αυτή, όσον αφορά τις αλλοδαπές μόνιμες εγκαταστάσεις οι οποίες δεν απαλλάσσονται του φόρου δυνάμει συμβάσεως για την αποτροπή της διπλής φορολογίας, η έκπτωση για επιχειρηματικό κεφάλαιο υπολογίζεται μεμονωμένα, σε σχέση με τα στοιχεία του ενεργητικού που καταλογίζονται στη μόνιμη εγκατάσταση, και εφαρμόζεται κατά προτεραιότητα στα κέρδη που πραγματοποιεί η εγκατάσταση αυτή. Η Βελγική Κυβέρνηση συνάγει εξ αυτού, κατ' αναλογία, ότι, αν έπρεπε να ληφθούν υπόψη τα στοιχεία του ενεργητικού της μόνιμης εγκαταστάσεως

σε άλλο κράτος μέλος πλην του Βασιλείου του Βελγίου, της οποίας τα εισοδήματα απαλλάσσονται δυνάμει συμβάσεως, η έκπτωση για επιχειρηματικό κεφάλαιο έπρεπε να μεταφερθεί στα κέρδη που καταλογίζονται στην εγκατάσταση αυτή. Ωστόσο, τα κέρδη αυτά δεν φορολογούνται στο Βέλγιο.

- 28 Η Argenta καθώς και η Επιτροπή αμφισβήτησαν την εν λόγω ερμηνεία του βελγικού δικαίου, διατεινόμενες ότι, όσον αφορά τις αλλοδαπές μόνιμες εγκαταστάσεις, των οποίων τα εισοδήματα δεν απαλλάσσονται του φόρου στο Βέλγιο, η έκπτωση για επιχειρηματικό κεφάλαιο υπολογίζεται βάσει των συνολικών εισοδημάτων και εφαρμόζεται στο σύνολο των φορολογητέων εισοδημάτων της οικείας εταιρίας.
- 29 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, όπως προκύπτει από πάγια νομολογία, όταν το Δικαστήριο απαντά σε προδικαστικό ερώτημα υποβληθέν από δικαστήριο κράτους μέλους δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, δεν είναι αρμόδιο να ερμηνεύει το εσωτερικό δίκαιο του κράτους μέλους αυτού και το καθήκον αυτό απόκειται στα εθνικά δικαστήρια (βλ., ιδίως, αποφάσεις της 12ης Οκτωβρίου 1993, C-37/92, Vanacker και Lesage, Συλλογή 1993, σ. I-4947, σκέψη 7· της 14ης Φεβρουαρίου 2008, C-449/06, Gysen, Συλλογή 2008, σ. I-553, σκέψη 17, και της 17ης Ιανουαρίου 2013, C-23/12, Zakaria, σκέψη 29).
- 30 Πάντως, επισημαίνεται ότι η Βελγική Κυβέρνηση δέχθηκε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι, αν η έκπτωση για επιχειρηματικό κεφάλαιο υπολογιζόταν μεμονωμένα, σε σχέση με τα στοιχεία του ενεργητικού της μόνιμης εγκαταστάσεως, και έπρεπε να εφαρμοστεί κατά προτεραιότητα στα κέρδη της εγκαταστάσεως αυτής, τυχόν πλεόνασμα θα αφαιρούνταν από τα κέρδη που πραγματοποίησε η κύρια εταιρία. Επομένως, από την προβληθείσα εκ μέρους της κυβερνήσεως αυτής επιχειρηματολογία δεν προκύπτει ότι η ημεδαπή κύρια εταιρία βρίσκεται σε αδυναμία να τύχει, για τη μείωση της βάσεως υπολογισμού του φόρου της, της εκπτώσεως για επιχειρηματικό κεφάλαιο, η οποία υπολογίζεται λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων του ενεργητικού της μόνιμης εγκαταστάσεως η οποία βρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος πλην του Βασιλείου του Βελγίου.
- 31 Περαιτέρω, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 40 των προτάσεών του, η Βελγική Κυβέρνηση δεν αντέκρουσε την άποψη της Argenta, ότι μια βελγική εταιρία η οποία διαθέτει ίδια κεφάλαια μπορεί να επωφεληθεί από την έκπτωση για επιχειρηματικό κεφάλαιο, μολονότι η μόνιμη εγκατάστασή της στην αλλοδαπή, η οποία αυτή καθεαυτήν δεν διαθέτει ίδια κεφάλαια, είναι η μόνη που πραγματοποιεί κέρδη, καθόσον, βάσει της βελγικής νομοθεσίας, για τον υπολογισμό της επίμαχης εκπτώσεως, τα κέρδη αυτά θα θεωρηθούν ότι αποτελούν, τελικώς, κέρδη της εν λόγω βελγικής εταιρίας.
- 32 Κατά συνέπεια, η αδυναμία εταιρίας, η οποία διαθέτει μόνιμη εγκατάσταση σε άλλο κράτος μέλος πλην του Βασιλείου του Βελγίου, να επωφεληθεί, για τη μείωση της βάσεως υπολογισμού του φόρου της, από την έκπτωση για επιχειρηματικό κεφάλαιο λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων του ενεργητικού της εν λόγω μόνιμης εγκαταστάσεως είναι δυσμενής για την εταιρία αυτή.
- 33 Αντιθέτως προς όσα ισχυρίζεται η Βελγική Κυβέρνηση, η δυσμενής αυτή μεταχείριση δεν προκύπτει από το γεγονός ότι το κράτος μέλος εντός του οποίου είναι εγκατεστημένη η μόνιμη εγκατάσταση δεν προβλέπει έκπτωση για επιχειρηματικό κεφάλαιο, αλλά προκύπτει μόνον από την επιλογή της βελγικής ρυθμίσεως να μη λαμβάνονται υπόψη τα στοιχεία του ενεργητικού των εν λόγω μόνιμων εγκαταστάσεων. Επομένως, η δυσμενής αυτή μεταχείριση δεν μπορεί να είναι η συνέπεια της εκ παραλλήλου ασκήσεως από πολλά κράτη μέλη της φορολογικής τους αρμοδιότητας.
- 34 Τέτοιου είδους δυσμενής μεταχείριση δύναται να αποτρέψει βελγική εταιρία από την άσκηση των δραστηριοτήτων της μέσω μόνιμης εγκαταστάσεως ευρισκόμενης σε άλλο κράτος μέλος πλην του Βασιλείου του Βελγίου και συνιστά, κατά συνέπεια, περιορισμό ο οποίος απαγορεύεται κατ' αρχήν από τις διατάξεις της Συνθήκης περί της ελευθερίας εγκαταστάσεως.

- 35 Από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι ένας περιορισμός της ελευθερίας εγκαταστάσεως μπορεί να γίνει δεκτός μόνον αν δικαιολογείται από επιτακτικούς λόγους γενικού συμφέροντος. Επιπλέον, θα πρέπει, στην περίπτωση αυτή, ο περιορισμός να είναι κατάλληλος για τη διασφάλιση της επιτεύξεως του οικείου σκοπού και να μην υπερβαίνει το αναγκαίο για την επίτευξη του σκοπού αυτού μέτρο (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση *Lidl Belgium*, σκέψη 27 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 36 Συναφώς, η Βελγική Κυβέρνηση προβάλλει λόγους αποτόμενους της αναγκαιότητας διασφάλισης της συνοχής του βελγικού φορολογικού συστήματος και της ισόρροπης κατανομής των εξουσιών επιβολής φόρου μεταξύ των κρατών μελών, λαμβανομένων υπόψη από κοινού.
- 37 Επομένως, πρώτον, το καθεστώς εκπτώσεως για επιχειρηματικό κεφάλαιο είναι απολύτως συμμετρικό και υφίσταται άμεση, προσωπική και ουσιαστική σχέση μεταξύ του φορολογικού πλεονεκτήματος, υπολογιζόμενου σε σχέση με τα στοιχεία του ενεργητικού, και της φορολογίας των κερδών τα οποία προκύπτουν από τα εν λόγω στοιχεία του ενεργητικού.
- 38 Η σχέση αυτή είναι παρεμφερής με τη σχέση η οποία υφίσταται μεταξύ των εκπεστέων τόκων δανείου με σκοπό την απόκτηση στοιχείου του ενεργητικού και του κέρδους που προκύπτει από το εν λόγω στοιχείο, καθόσον σκοπός του νόμου ο οποίος θεσπίζει την επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης έκπτωση είναι, όπως προκύπτει από την αιτιολογική έκθεσή του, η παρεμφερής φορολογική αντιμετώπιση των ιδίων κεφαλαίων και των δανειακών κεφαλαίων. Μολονότι η έκπτωση για επιχειρηματικό κεφάλαιο υπολογίζεται κατ' αποκοπήν, με βάσει τα ίδια κεφάλαια της εταιρίας, και όχι κατ' αναλογία των φορολογητέων κερδών της, το υπολογιζόμενο ποσό της εκπτώσεως θεωρείται ότι αντιστοιχεί στους τόκους που θα είχε καταβάλει η εταιρία αν ήταν υποχρεωμένη να δανεισθεί για να συστήσει τα στοιχεία του ενεργητικού τα οποία απέκτησε με τα ίδια κεφάλαιά της.
- 39 Δεύτερον, κατά τη Βελγική Κυβέρνηση, αρνούμενο να συνυπολογίζει τα στοιχεία του ενεργητικού μόνιμης εγκαταστάσεως ευρισκόμενης σε άλλο κράτος μέλος πλην του Βασιλείου του Βελγίου, της οποίας τα κέρδη δεν φορολογούνται στο Βέλγιο, το εν λόγω κράτος μέλος ασκεί τη φορολογική του αρμοδιότητα τηρώντας την αρχή της εδαφικότητας και σύμφωνα με την κατανομή των φορολογικών εξουσιών, όπως προκύπτει από τη βελγο-ολλανδική σύμβαση.
- 40 Η δυνατότητα συνυπολογισμού των λογιστικών ή εξωλογιστικών επιβαρύνσεων σε σχέση με τα στοιχεία του ενεργητικού και του παθητικού τα οποία καταλογίζονται σε μόνιμη εγκατάσταση και η δυνατότητα χορηγήσεως των συναφών εκπτώσεων στα εν λόγω στοιχεία του ενεργητικού ή του παθητικού απόκείνται στο κράτος μέλος στο οποίο η σύμβαση για την αποτροπή της διπλής φορολογίας παρέχει το δικαίωμα φορολογήσεως των κερδών της μόνιμης εγκαταστάσεως. Εξάλλου, η κατανομή αυτή, θεσπισθείσα με τη βελγο-ολλανδική σύμβαση, συνάδει με το πρότυπο της φορολογικής συμβάσεως περί του εισοδήματος και της περιουσίας, η οποία καταρτίσθηκε από τον Οργανισμό Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ).
- 41 Όσον αφορά τον πρώτο δικαιολογητικό λόγο τον οποίο προβάλλει η Βελγική Κυβέρνηση, υπενθυμίζεται ότι το Δικαστήριο δέχθηκε ότι η ανάγκη διασφάλισης της συνοχής φορολογικού συστήματος δύναται να δικαιολογήσει περιορισμό στην άσκηση των ελευθεριών κυκλοφορίας τις οποίες εγγυάται η Συνθήκη (αποφάσεις της 28ης Ιανουαρίου 1992, C-204/90, *Bachmann*, Συλλογή 1992, σ. I-249, σκέψη 28· της 7ης Σεπτεμβρίου 2004, C-319/02, *Manninen*, Συλλογή 2004, σ. I-7477, σκέψη 42· της 23ης Φεβρουαρίου 2006, C-471/04, *Keller Holding*, Συλλογή 2006, σ. I-2107, σκέψη 40, και της 27ης Νοεμβρίου 2008, C-418/07, *Papillon*, Συλλογή 2008, σ. I-8947, σκέψη 43).
- 42 Εντούτοις, προκειμένου να ευδοκιμήσει επιχείρημα στηριζόμενο στον ως άνω δικαιολογητικό λόγο, πρέπει, κατά πάγια νομολογία, να αποδειχθεί η ύπαρξη άμεσου συνδέσμου μεταξύ του οικείου φορολογικού πλεονεκτήματος και της αντισταθμίσεώς του από συγκεκριμένη φορολογική επιβάρυνση (προπαρατεθείσες αποφάσεις *Manninen*, σκέψη 42, και *Keller Holding*, σκέψη 40), η δε αμεσότητα του

συνδέσμου αυτού πρέπει να εκτιμάται βάσει του σκοπού της επίμαχης ρυθμίσεως (αποφάσεις Manninen, προπαρατεθείσα, σκέψη 43· της 28ης Φεβρουαρίου 2008, C-293/06, Deutsche Shell, Συλλογή 2008, σ. I-1129, σκέψη 39, και Papillon, προπαρατεθείσα, σκέψη 44).

- 43 Όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 24 της παρούσας αποφάσεως, το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης φορολογικό πλεονέκτημα έγκειται στη δυνατότητα να λαμβάνονται υπόψη, για τον υπολογισμό της εκπτώσεως για επιχειρηματικό κεφάλαιο, τα στοιχεία του ενεργητικού που καταλογίζονται στη μόνιμη εγκατάσταση.
- 44 Ωστόσο, το πλεονέκτημα αυτό, το οποίο έχει ως αποτέλεσμα την ουσιαστική μείωση του φόρου εταιριών στον οποίο υπόκειται η κύρια εταιρία, δεν αντισταθμίζεται, στην υπόθεση της κύριας δίκης, από καμία συγκεκριμένη φορολογική επιβάρυνση.
- 45 Ασφαλώς, το εν λόγω πλεονέκτημα χορηγείται μόνον όταν τα κέρδη τα οποία προέρχονται από τη μόνιμη εγκατάσταση φορολογούνται στο Βέλγιο.
- 46 Εντούτοις, δεν υφίσταται άμεσος σύνδεσμος, κατά την υπομνησθείσα στη σκέψη 42 της παρούσας αποφάσεως νομολογία, μεταξύ του πλεονεκτήματος που υπολογίστηκε λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων του ενεργητικού και της φορολόγησεως της αποδόσεως που προκύπτει από τα εν λόγω στοιχεία του ενεργητικού.
- 47 Συγκεκριμένα, η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης ρύθμιση απαιτεί αποκλειστικώς να φορολογούνται στο Βέλγιο τα τυχόν πραγματοποιούμενα από την εν λόγω μόνιμη εγκατάσταση εισοδήματα, αλλά δεν εξαρτά τη χορήγηση του πλεονεκτήματος αυτού από την ουσιαστική υλοποίησή τους, ούτε από την ουσιαστική φορολόγησή τους. Επομένως, το οικείο καθεστώς δέχεται κατάσταση στην οποία, όταν τα εισοδήματα μόνιμης εγκαταστάσεως φορολογούνται στο Βέλγιο, αλλά από την εγκατάσταση αυτή δεν προέκυψαν εισοδήματα, τα στοιχεία του ενεργητικού της λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό της εκπτώσεως που εφαρμόζεται την εταιρία στην οποία ανήκει η μόνιμη αυτή εγκατάσταση.
- 48 Περαιτέρω, το άρθρο 205quinquies του CIR 1992 προβλέπει ότι, σε περίπτωση μη υπάρξεως κερδών για ορισμένη φορολογική περίοδο για την οποία μπορεί να χορηγηθεί έκπτωση για επιχειρηματικό κεφάλαιο, η μη χορηγηθείσα για τη φορολογική αυτή περίοδο έκπτωση εφαρμόζεται διαδοχικώς επί των κερδών των επόμενων επτά φορολογικών ετών.
- 49 Συνεπώς, ο μη συνυπολογισμός των στοιχείων του ενεργητικού των μόνιμων εγκαταστάσεων που ευρίσκονται σε άλλο κράτος μέλος πλην του Βασιλείου του Βελγίου, των οποίων τα εισοδήματα απαλλάσσονται του φόρου στο Βέλγιο δυνάμει συμβάσεως για την αποτροπή της διπλής φορολογίας, δικαιολογείται μόνον από λόγους απτόμενους της ανάγκης διασφαλίσεως της συνοχής του εθνικού φορολογικού καθεστώτος.
- 50 Όσον αφορά τον δεύτερο δικαιολογητικό λόγο τον οποίο επικαλείται η Βελγική Κυβέρνηση, υπενθυμίζεται ότι η διατήρηση της κατανομής της εξουσίας επιβολής φόρου μεταξύ των κρατών μελών είναι θεμιτός σκοπός, αναγνωρισθείς από το Δικαστήριο (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 13ης Δεκεμβρίου 2005, C-446/03, Marks & Spencer, Συλλογή 2005, σ. I-10837, σκέψη 45· της 7ης Σεπτεμβρίου 2006, C-470/04, N, Συλλογή 2006, σ. I-7409, σκέψη 42· της 18ης Ιουλίου 2007, C-231/05, Oy AA, Συλλογή 2007, σ. I-6373, σκέψη 51, και Lidl Belgium, προπαρατεθείσα, σκέψη 31). Εξάλλου, από πάγια νομολογία προκύπτει ότι, ελλείψει μέτρων ενοποίησης ή εναρμόνισης εκ μέρους της Ένωσης, τα κράτη μέλη εξακολουθούν να είναι αρμόδια να καθορίζουν, συμβατικώς ή μονομερώς, τα κριτήρια κατανομής της φορολογικής τους αρμοδιότητας, προκειμένου, μεταξύ άλλων, να εξαλείψουν τη διπλή φορολογία (αποφάσεις της 19ης Νοεμβρίου 2009, C-540/07, Επιτροπή κατά Ιταλίας, Συλλογή 2009, σ. I-10983, σκέψη 29, και της 29ης Νοεμβρίου 2011, C-371/10, National Grid Indus, Συλλογή 2011, σ. I-12273, σκέψη 45).

- 51 Εντούτοις, το γεγονός ότι ένα κράτος μέλος σε σύμβαση για την αποτροπή της διπλής φορολογίας συναφθείσα με άλλο κράτος μέλος έχει συμφωνήσει ότι τα κέρδη που είναι καταλογιστέα σε μόνιμη εγκατάσταση ευρισκόμενη στο άλλο αυτό κράτος μέλος φορολογούνται μόνο στο τελευταίο αυτό κράτος μέλος και, κατά συνέπεια, το πρώτο κράτος μέλος δεν μπορεί να ασκήσει τη φορολογική του αρμοδιότητα επί των κερδών που καταλογίζονται στην εν λόγω μόνιμη εγκατάσταση δεν μπορεί να δικαιολογεί συστηματικώς κάθε άρνηση χορηγήσεως πλεονεκτήματος σε εταιρία εγκατεστημένη στο έδαφος του πρώτου αυτού κράτους μέλους στην οποία ανήκει η εν λόγω μόνιμη εγκατάσταση.
- 52 Η άρνηση αυτή θα αντιστοιχούσε σε δικαιολόγηση διαφορετικής μεταχειρίσεως για τον λόγο και μόνον ότι εταιρία εγκατεστημένη σε κράτος μέλος ανέπτυξε διακρατική οικονομική δραστηριότητα από την οποία δεν δύναται να προκύψουν φορολογικά έσοδα υπέρ του εν λόγω κράτους μέλους (βλ., συναφώς, αποφάσεις Marks & Spencer, προπαρατεθείσα, σκέψη 40, και της 29ης Μαρτίου 2007, C-347/04, Rewe Zentralfinanz, Συλλογή 2007, σ. I-2647, σκέψη 43).
- 53 Αντιστρόφως, από τη νομολογία προκύπτει ότι η ανάγκη διασφάλισης της ισόρροπης κατανομής της εξουσίας επιβολής φόρου μεταξύ των κρατών μελών μπορεί να γίνει δεκτή όταν, μεταξύ άλλων, το επίμαχο καθεστώς αποσκοπεί στην αποτροπή συμπεριφορών δυνάμενων να διακυβεύσουν το δικαίωμα κράτους μέλους να ασκήσει τη φορολογική του αρμοδιότητα ως προς τις πραγματοποιούμενες στο έδαφός του δραστηριότητες (βλ. αποφάσεις Oy AA, προπαρατεθείσα, σκέψη 54 της 8ης Νοεμβρίου 2007, C-379/05, Amurta, Συλλογή 2007, σ. I-9569, σκέψη 58 της 18ης Ιουνίου 2009, C-303/07, Aberdeen Property Fininvest Alpha, Συλλογή 2009, σ. I-5145, σκέψη 66 της 20ής Οκτωβρίου 2011, C-284/09, Επιτροπή κατά Γερμανίας, Συλλογή 2011, σ. I-9879, σκέψη 77, και της 10ης Μαΐου 2012, C-338/11 έως C-347/11, Santander Asset Management SGIC κ.λπ., σκέψη 47).
- 54 Επομένως, το Δικαστήριο έκρινε ότι ο σκοπός αυτός αφορά, μεταξύ άλλων, τη διασφάλιση της αναλογίας μεταξύ του δικαιώματος φορολογίας των κερδών και της δυνατότητας εκπτώσεως των ζημιών μόνιμης εγκαταστάσεως, καθόσον το να γίνει δεκτό ότι οι ζημίες αλλοδαπής μόνιμης εγκαταστάσεως μπορούν να εκπίπτουν από το εισόδημα της κύριας εταιρίας συνεπάγεται ότι παρέχεται η δυνατότητα στην εταιρία αυτή να επιλέγει ελευθέρως το κράτος μέλος στο οποίο μπορεί να εκπίπτει τις ζημίες αυτές (βλ., συναφώς, προπαρατεθείσες αποφάσεις Oy AA, σκέψη 56, και Lidl Belgium, σκέψη 34).
- 55 Ωστόσο, όπως τόνισε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 63 των προτάσεών του, η χορήγηση του επίμαχου στην υπόθεση της κύριας δίκης φορολογικού πλεονεκτήματος δεν διακυβεύει ούτε το δικαίωμα του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου είναι εγκατεστημένη η εταιρία στην οποία ανήκει η μόνιμη εγκατάσταση ούτε το δικαίωμα του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένη η μόνιμη εγκατάσταση προς άσκηση της εξουσίας επιβολής φόρου σε δραστηριότητες πραγματοποιούμενες στο έδαφός τους και δεν συνεπάγεται τη μετακίνηση εισοδημάτων που συνήθως φορολογούνται στο ένα από τα δύο αυτά κράτη μέλη προς το έτερο κράτος μέλος.
- 56 Τέλος, όσον αφορά το επιχείρημα της Βελγικής Κυβερνήσεως το οποίο αντλείται από την παράλληλη εκτίμηση της φορολογικής εκπτώσεως των τόκων των δανείων που χρησιμοποιήθηκαν για τη σύσταση των στοιχείων του ενεργητικού τα οποία καταλογίζονται στη μόνιμη εγκατάσταση, αφενός, και των ιδίων κεφαλαίων που ανήκουν στη μόνιμη εγκατάσταση, αφετέρου, επισημαίνεται ότι η Κυβέρνηση αυτή δέχεται τον κατ' αποκοπήν χαρακτήρα της εκπτώσεως για επιχειρηματικό κεφάλαιο, η οποία υπολογίζεται σε σχέση με τα ίδια κεφάλαια της οικείας εταιρίας και όχι κατ' αναλογία των φορολογητέων κερδών που προκύπτουν από τα στοιχεία του ενεργητικού της εταιρίας αυτής.
- 57 Συνεπώς, η κυβέρνηση αυτή δεν μπορεί να υποστηρίξει ότι αντιβαίνει προς τη βελο-ολλανδική σύμβαση και, ειδικότερα, προς τις διατάξεις της περί του καθορισμού των κερδών μόνιμης εγκαταστάσεως και συνεκτιμήσεως, συναφώς, των εξόδων που πραγματοποιήθηκαν για τους επιδιωκόμενους από την εγκατάσταση αυτή σκοπούς η συνεκτίμηση, για τον υπολογισμό της

εκπτώσεως για επιχειρηματικό κεφάλαιο, των στοιχείων του ενεργητικού που είναι καταλογιστέα σε μόνιμη εγκατάσταση της οποίας τα εισοδήματα δεν φορολογούνται, δυνάμει της συμβάσεως αυτής, στο Βέλγιο.

- 58 Υπό τις περιστάσεις αυτές, ο θεσπιζόμενος με την επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης ρύθμιση περιορισμός δεν δικαιολογείται από λόγους απόμεινους της ανάγκης διασφάλισης της ισόρροπης κατανομής της εξουσίας επιβολής φόρου μεταξύ των κρατών μελών.
- 59 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, στο υποβληθέν ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 49 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι αντιβαίνει προς αυτό εθνική ρύθμιση δυνάμει της οποίας, για τον υπολογισμό εκπτώσεως χορηγηθείσας σε εταιρία με πλήρη υποχρέωση καταβολής φόρου σε ένα κράτος μέλος, δεν λαμβάνεται υπόψη η καθαρή αξία των στοιχείων του ενεργητικού μόνιμης εγκαταστάσεως ευρισκόμενης σε άλλο κράτος μέλος, όταν τα κέρδη της εν λόγω μόνιμης εγκαταστάσεως δεν φορολογούνται στο πρώτο κράτος μέλος δυνάμει συμβάσεως για την αποτροπή της διπλής φορολογίας, ενώ τα στοιχεία του ενεργητικού που καταλογίζονται σε μόνιμη εγκατάσταση ευρισκόμενη στο έδαφος του πρώτου αυτού κράτους μέλος λαμβάνονται συναφώς υπόψη.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 60 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπύπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφαινεται:

Το άρθρο 49 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι αντιβαίνει προς αυτό εθνική ρύθμιση δυνάμει της οποίας, για τον υπολογισμό εκπτώσεως χορηγηθείσας σε εταιρία με πλήρη υποχρέωση καταβολής φόρου σε ένα κράτος μέλος, δεν λαμβάνεται υπόψη η καθαρή αξία των στοιχείων του ενεργητικού μόνιμης εγκαταστάσεως ευρισκόμενης σε άλλο κράτος μέλος, όταν τα κέρδη της εν λόγω μόνιμης εγκαταστάσεως δεν φορολογούνται στο πρώτο κράτος μέλος δυνάμει συμβάσεως για την αποτροπή της διπλής φορολογίας, ενώ τα στοιχεία του ενεργητικού που καταλογίζονται σε μόνιμη εγκατάσταση ευρισκόμενη στο έδαφος του πρώτου αυτού κράτους μέλος λαμβάνονται συναφώς υπόψη.

(υπογραφές)